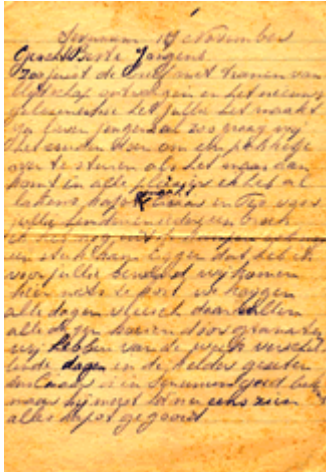

Brief aan Theo en Sjraar Sonnemans, Helenaveen

De Sevenumse Stien Verrijth was in november samen met een nicht op pad gegaan, om de mannen die op 8 oktober en de weken daarna gedeporteerd waren op te sporen. Ze kwamen onder andere ook in Watenstedt. Daar trof ze Theo Sonnemans, die op een vodje papier (een loonstrookje?) een kort briefje naar het thuisfront krabbelde. Dat kwam op 17 of 18 november aan in Sevenum, waar de familie naartoe geëvacueerd was.

Moeder Sonnemans schreef daarop de onderstaande brief, die waarschijnlijk nooit is verstuurd.

Sevenum, 17 november

Geachte Beste Jongens,

Zoojuist de brief met tranen van blijdschap ontvangen en het nieuws gelezen hoe het jullie het maakt. Ja lieve jongens, al zoo graag wij het zouden doen om een pakketje over te sturen als het maar aankomt, in alle plezier. Ik heb al lakens kapot gemaakt. Ciraar en Theo voor jullie hemden en ieder een broek. Ik heb nog uit de kampen ook nog een stuk ham liggen. Dat heb ik voor jullie bewaard. Wij komen hier niets tekort. We krijgen alle dagen vleesch. Daar vallen alle dagen koeien door granaten. Wij hebben van de week verschillende dagen in de kelder gezeten. Ons Ciraar is in Sevenum goed bekend, maar hij moest het nu eens

zien. Alles kapot gegooid.

Neen, 't is verschrikkelijk, maar wij hebben allen een goede Engelbewaarder en wij houden God voor oogen. De laatste twee dagen wou onze Papa niet hebben dat ik naar de kerk ging, maar alle dagen bidden wij dat ge maar een spoedige thuiskomst moog hebben. En Ciraar en Teo, als je kunt bidden is altijd goed. Wij zijn zondag, vandaag acht daag, ik Papa en de 4 kleine naar Joep Seelen geweest. De vrouw en Henk, de kleine zus, Hanneke maken het goed, maar ze verlangt ook naar Joep. En bij tante Hanneke en Oome Driek waren ook geweest. Ze maken het ook goed. De brief, Ciraar, zullen we Nellie ook laten lezen. Ze komt ons dikwijls opzoeken. We zitten nu al ruim 3 weken in Sevenum, en hoe lang zou het duren eer we elkander wederzien? Wat zou dat een blijdschap zijn als we weer bij elkander zitten.